

man skulde have noget, hvormed man kunde falde over Forsvarsministeren, Regeringen og Venstrereformpartiet. Men det kan være, at det ærede Medlem nu bag efter vil faa mindre Glæde af at have faaet det draget frem, for den højtærede Forsvarsminister har jo Ret i — og det ved det ærede Medlem saa udmærket godt fra de Oplysninger, der ere givne i Finansudvalget —, at Resultatet af, at det er blevet draget frem her i Tinget, er blevet det, at de mange Arbejdere, der havde den store Fortjeneste, nu ere gaaede Glip af den. Det skulde det ærede Medlem og hans Meningsfæller og de, der i Fjor hjalp ham med at faa Sagen frem til Drøftelse her i Tinget, ikke slippe uden om, at det er dem, der have Skylden for, at disse Arbejdere ikke have og ikke have Udsigt til at faa et saadant udmærket Arbejde, som Fabrikationen af de mange Rekylrifler var. Det ærede Medlem kan gerne prøve paa at lægge et lille Plaster paa Saaret ved at tale om, at Arbejderne ogsaa skulde have Del i de 5 pCt., der ere fordelte af Fortjenesten paa Fabrikationen, men selv om de kunde faa det — hvad de ikke kunne efter den Aftale, der i sin Tid er bleven truffet, og navnlig fordi en saa stor Del af dem er Akkordarbejdere —, vilde det være for intet at regne sammenlignet med de Tusinder, de ere gaaede Glip af.

Jeg vender mig da til den ærede Ordfører for det andet Mindretal her i Salen, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted). Han mente, jeg havde gjort ham Uret ved at sige, at han sad her i Tinget og i Finansudvalget for at forsvare Anciennetetsprincippet. Jeg synes nu ikke, det ærede Medlem skulde være saa ked af denne Udtalelse, for det er dog at gaa ud fra, at han ogsaa sidder her for at forsvare det System, hans Meningsfæller praktiserede, medens de vare Ministre. Det er jo ikke at sige noget slem, at man tror om et Medlem, der sidder som Repræsentant for et bestemt Parti, at han sidder for at forsvare den Opfattelse, det Parti tidligere har haft og efter det ærede Medlems Udtalelser fredeles har.

Men for Resten havde jeg Lyst til at gøre det ærede Medlem, og for den Sags Skyld ogsaa det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), opmærksom paa, at mine Udtalelser ikke alene toge Sigte paa dette bestemte Forhold med Valgforfremmelser indenfor Hæren, men i al Almindelighed ogsaa toge Sigte paa den Kri-

tik, der er rejst ikke alene af den nuværende Forsvarsministers, men ogsaa af adskillige andre Ministres Handlinger, hvor man, synes jeg, er kommen paatværs af, hvad der har været et godt og gammelt Venstrekrav, dette, som jeg sagde i Gaar, at Embedsmændene ere til for Befolkningens Skyld, og ikke omvendt. Naar man har kritiseret ikke alene paa dette, men paa en hel Mængde andre Omraader, at Ministre ved Embedsbesættelser eller ved andre administrative Handlinger ikke have fulgt de Regler, som jeg i Gaar tillod mig at karakterisere med Ordet Anciennetetsprincippet, men have taget en Del andre Hensyn — ikke den Slags Hensyn, som det ærede Medlem for Kalundborg sigtede til ved Finanslovens 1ste Behandling, og som jeg ikke skal komme nærmere ind paa at omtale — og særlig Hensyn til, hvad der maatte være ønsket af eller baade Befolkningen paa det paagældende Sted, saa finder jeg Grund til at gøre opmærksom paa, at vi fra vor Side ikke ønske at deltage i denne Kritik, men at vi tværtimod fra vor Side ere tilfredse med og glade ved, at vore Ministre i den Henseende ikke have — for at bruge et Udtryk, som er brugt fra anden Side — tradsket i Højreminstrenes Fodspor.

Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at den Opfattelse, at fordi der selvfølgelig ved Valgforfremmelser kan ske — jeg vil ikke sige Misbrug, skønt det Udtryk kan ogsaa bruges, thi det kan der naturligvis ske, men — Fejltagelser, skulde vi hellere holde os til Anciennetetsprincippet og fastslaa, at den ældste altid skal have den Stilling, som søges, vilde vistnok baade i nærværende Tilfælde og for en Mængde andre Stillingers Vedkommende være et for Befolkningen meget uheldigt Princip at komme ind paa. Naar det ærede Medlem for Kalundborg vilde paastaa, at det ikke er Officerernes Ønske eller Tarv, han særlig har haft for Øje, men at det er Hærens, synes jeg, at hverken hans Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling eller hans Udtalelser i Gaar berettigede en saadan Paastand. Han sagde ved Finanslovens 1ste Behandling, at dette, at en hel Del blev sprunget forbi, gjorde, at man hver Gang gik tabt af — jeg tror det ærede Medlem brugte Udtrykket —: en halv Mands Kræfter, idet den, som blev sprunget forbi, ikke længere vilde sidde inde med samme Dygtighed og Energi osv. som før, og jeg synes, at det ærede Medlem sagde noget lignende i Gaar, om end ikke